

Australien 2002

18. sep. 2002.

Vejrudsigten siger overskyet/byger, men vi forlader alligevel Melbourne for at komme på Great Ocean Road.

Da det er overskyet vælger vi at gøre holdt tidligt. Vi lejer en cabin i Anglesea, som ligger først på Great Ocean Road.

Vi benytter os af en fri eftermiddag, til at kigge på byens golfbane. Det skyldes nu informationen om, at en stor flok kænguruer holder til på banen. Mon kænguru gødning er speciel godt for græsset.

Det lykkedes også imellem regnbyerne, at fange nogle af dem med linsen. Vi kunne gå ret tæt på dem, også selvom de har unger.

19. sep. 2002.

Sol, vind og lidt skyet, nu må vi hellere komme på Great Ocean Road.

Vi har dømt Game-boy fri dag. Ungerne skal også se Great Ocean Road og ikke kun Super-mario.

Da vi når til Apollo Bay, er vi nået så langt op på dagen, at turist informationen også har åbent. Vi kigger ind og får lidt kort og brocurer.

Vi gør stop ved Maits Rest. Her er en lille sti igennem regnskoven, hvor man kan se nogle af de gamle kæmper. Nogle kæmpe store træer, som er flere 100 år gamle, Mette og Lars kunne nemt gemme sig indeni nogle af dem.

Næste stop er ved Cape Otway Lighthouse, et fyrtårn fra 1848. Sikken et stormvejr og hvilken udsigt. Jeg er sikker på at vores billeder viser noget af den flotte udsigt.

Turen går videre med stop ved alle "Scenic Lookout's". Ungerne siger - øv, skal vi ud af bilen igen - det blæser. Når vi så er ude igen - Øhj, hvor er det flot.

Vi så de tolv apostle, vel den mest berømte og fotograferede udsigt på Great Ocean Road.

For 6000 år siden lå kystlinien 200 - 300 m længere ude. Siden har havet, vind og vejr eroderet kysten og skyllet de bløde klippepartier væk. Der forsvinder ca. 1 - 10 cm pr. år. Tilbage står nu alle disse enormt flotte klippeformationer.

The Island Archway, Loch Ard Gorge, The

Blowhole og Thunder Cave kommer man til fra samme P-plads.

Der er i øvrigt gjort meget for også at bevare naturen, man må kun gå på afmærkede stier. Oftest er der rækværk så man ikke kan tage fejl.

Loch Ard Gorge, er navngivet efter et skib Loch Ard, som forliste i 1878. Kun to unge mennesker overlevede, fordi de blev skyllet ind i kløften og derved kom op på land.

The Blowhole er et hul ca. 100 m fra kysten, hvor vandet står op, når trykket ude fra havet bliver for stort. Der er en lang tunnel, de 100 m under jorden, lavet af havet, som bølgerne skubber vand og luft igennem.

Vi gør holdt i Port Campbell for natten.

20. sep. 2002.

Der er skyer til morgen, mon ikke der kan komme bare lidt huller i dem, så vi kan se de tolv apostle igen, uden modlys.

Turen går videre vestpå til endnu flere Scenic Lookout's.

The Arch og London Bridge. London Bridge kollapsede i 1990, mens der var folk i området. Heldigvis var der ingen på broen, men to personer strandede ude på det, som blev den tilbageværende ø. De blev senere reddet ind med helikopter.

The Grotto, Bay of Martyrs og Bay of Islands er også flotte udsigtspunkter.

Det blæser ikke så meget i dag, så vi nyder mere at være udenfor bilen. Men Flemming kunne godt tænke sig lidt flere huller i skyerne. Det giver nogle bedre billeder.

Vi slutter Great Ocean Road med Childers Cove, også en kløft, hvor overlevende fra et skibsforlis blev skyllet i land. Her var der dog over 20 som overlevede. Her kunne vi komme helt ned til stranden og ind i en lille hule.

Great Ocean Road slutter ved Warrnambool, her skulle man kunne se hvaler ved Logans Beach, og sørme om ikke heldet er med os. Der er to som leger lige udenfor kysten. Vi står længe og beundrer det imponerende syn, det er når et dyr på 15 - 18 m og 100 ton leger i bølgerne.

Efter Warrnambool vender vi bilen nordpå mod The Grampians, en nationalpark. Vi finder en cabin i Halls Gap. Så må vi ud og trave i morgen.

